

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010057
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6921010057.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. na verejnom zasadnutí dňa 25. augusta 2021 v trestnej veci obžalovaného H. Y., za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 10.06.2021, sp.zn. 15T/12/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. Y. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v presne nezistenej dobe niekedy asi od 22.00 h dňa 04.08.2020 do 10.10 h dňa 05.08.2020 bez súhlasu a vedomia majiteľa vozidla K. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom K. R., H. XXXX/XX, použil osobné motorové vozidlo značky F. M., evidenčného čísla K. XXX M., hodnoty 2 953 €, a to takým spôsobom, že v meste K. R. na ulici Y. na parkovisku, nachádzajúcom sa oproti budovy R. odbornej školy obchodu a služieb, vošiel do tohto motorového vozidla, ktoré si otvoril pravým kľúčom, ktorý našiel vedľa tohto vozidla, naštartoval ho a vykonal s ním jazdu v meste K. R. po ulici Y., G. a následne P., kde ho zaparkoval oproti bytovému domu číslo XX s tým, že kľúč nechal vo vozidle a následne odišiel preč. Za to mu bol uložený podľa § 216 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložený. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 1 roka.

Proti tomuto rozsudku podal za obžalovaného odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní jeho obhajca, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.06.2021, a to proti výroku o treste odňatia slobody. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ktorý považoval za neprimerane prísny.

Obhajca obžalovaného zdôraznil, že obžalovaný sa už v prípravnom konaní ku skutku v celom rozsahu priznal a jeho spáchanie oľutoval, zároveň podrobne popísal spôsob, akým ho spáchal. Boli mu priznané dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ako aj to, že sa k jeho spáchaniu priznal a úprimne ho oľutoval, naproti tomu nebola u neho zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Za takejto situácie mal okresný súd v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mimoriadne znížiť ukladaný trest pod zákonom stanovenú hranicu trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste zrušil a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Naproti tomu obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch uvedených v písomne podanom odvolaní a navrhol, aby krajský súd rozhodol v jeho intenciách, t.j. obžalovanému mimoriadne znížil výmeru uloženého trestu odňatia slobody a jeho výkon podmienienečne odložil na čo najkratšiu skúšobnú dobu. Upresnili, že proti uloženému trestu zákazu činnosti odvolanie nesmerovalo.

Je potrebné zdôrazniť, že proti obžalovanému sa trestné konanie na súde prvého stupňa po vydaní trestného rozkazu, ako aj pred odvolacím súdom až do vykonania verejného zasadnutia, viedlo ako proti ušlému (§ 358 a nasl. Tr. por.) na základe opatrení samosudcu okresného súdu a predsedu senátu krajského súdu. Keďže však následne obžalovaný predvolanie na verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o jeho odvolaní, prevzal a zároveň boli splnené všetky ďalšie zákonné podmienky, toto sa vykonalo už len v jeho neprítomnosti, za prítomnosti jeho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., týkajúce sa tohto výroku, čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Keďže žiadnou z procesných strán nebolo odvolanie podané proti výroku o vine, v tejto časti už rozsudok nadobudol právoplatnosť, a preto jeho zákonnosť a odôvodnenosť krajský súd nepreskúmal. Uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ako aj jeho výmeru však zobral pri ukladaní trestu obžalovanému do úvahy.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil aj vyššie uvedený trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach na jeho odôvodnenie, okrem jednej skutočnosti, poukazuje. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval a taktiež bol správny jeho záver, že obžalovanému nepriťažovala žiadna okolnosť, pričom prihliadol aj na mieru jej závažnosti podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Minimálne otáznne ale zostávalo priznanie druhej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a to najmä z toho dôvodu, že sa na neho síce už hľadí akoby nebol odsúdený, keďže došlo k zahladeniu všetkých jeho odsúdení, avšak z odpisu z registra trestov nepochybne vyplýva, že obžalovaný už bol štyrikrát trestne stíhaný za úmyselnú trestnú činnosť, v troch prípadoch majetkového charakteru, čo svedčí o jeho sklone páchať takýto druh trestnej činnosti. Nakoľko odvolanie proti výroku o treste podal výlučne obžalovaný, zmena v naznačenom smere neprichádzala z tohto dôvodu do úvahy, pretože by bola v jeho neprospech (zákaz „reformatio in peius“). Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi v pomere 2:0 (ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák.), došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda v konečnom dôsledku mu bolo možné uložiť, okrem miernejších alternatívnych druhov trestov, trest odňatia slobody na 1 rok až na 3 roky a 8 mesiacov.

Okresný súd správne postupoval, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, t.j. na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V prospech obžalovaného vyznievalo okrem vyššie uvedeného aj to, že cudzie motorové vozidlo užíval len relatívne kratší čas, sám ho následne odstaviť a nespôsobil na ňom žiadnu škodu. Naproti tomu nemožno okrem vyššie uvedeného opomenúť, že sa úmyselného trestného činu majetkového charakteru dopustil necelý rok po tom, čo uplynula jeho skúšobná doba podmienienečného odsúdenia, určená mu pri poslednom odsúdení. Vzhľadom k osobe obžalovaného, ako aj tomu, že v podstatnej časti sa voči nemu viedlo konanie ako proti ušlému a teda uloženie iných alternatívnych druhov trestov neprichádzalo v tom čase do úvahy pre ich nevykonateľnosť, bolo v súlade so zákonom uloženie najprísnejšieho druhu trestu, a to trestu odňatia slobody. Zohľadňujúc zmienené okolnosti prípadu, vyznievajúce v prospech obžalovaného, bolo v súlade so zákonom aj povolenie podmienienečného odkladu výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 2 roky, hoci už pri ukladaní predchádzajúcich trestov obžalovanému bolo takéto dobrodenie zákona dvakrát použité.

Naproti tomu, vzhľadom na skutočnosti vyznievajúce v neprospech obžalovaného, neprichádzalo do úvahy upustenie od jeho potrestania podľa ust. § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ale ani použitie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, keďže ani pomery obžalovaného, ale ani okolnosti prípadu,

nemožno považovať za tak mimoriadne, pre ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Uloženie trestu odňatia slobody v danej výmere, vrátane jeho podmieneného odkladu na uvedenú skúšobnú dobu, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v danej výmere (najmä, ak obžalovaný nie je vodič), t.j., uložený trest ako celok možno považovať za primeraný, ktorý zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.